

**ҚАРАҚАЛПАҚ ХАЛҚЫНЫҢ БӘХӘРГИ
МӘРЕСИМЛЕРИНИҢ ТӘБИЯТ ҚУБЫЛЫСЛАРЫ МЕНЕН
БАЙЛАНЫСЛЫҒЫ**

Малика Пахратдинова

Өзбекстан мәмлекетлик көркем өнер хәм мәденият институты
магистранты

<https://www.doi.org/10.5281/zenodo.7969076>

ARTICLE INFO

Received: 16th May 2023

Accepted: 24th May 2023

Online: 25th May 2023

KEY WORDS

Календарлық дәстүрлер, үрп-
әдет дәстүрлер, дәстүр,
Наўрыз

ABSTRACT

Хәр қандай халықтың өзине тән болған дүнья таныў, тәбияттағы өзгерислерди болжаў усыллары болған: хәтте әйемги дәўирден баслап өз академиясына ийе болған Хорезмде тәбият сырларын болжаў, географиялық хәм астрономиялық түсиниклерге ийе болыў оғада алдыға кеткен. Қарақалпақстанда жасаўшы халықлар ерте дәўирлерден баслап-ақ күн, түн, ай хәм жыл хәрекетлерин үйренген. Әйемги қарақалпақлар тәбият пенен бирге жасап, оның менен тиллесип отырған халық, Дийханшылық, аңшылық, балықшылық, шарўашылық, өнерменшилик бизиң ата-бабаларымыздың кәсиби болған. Бул кәсиплердиң барлығы тәбият пенен тығыз байланыслы. Олар тәбияттың күнлик, хәптелик, айлық, маўсимлик, жыллық өзгерислерин, хәр бир күннен соң қандай күн келетуғынын, хәр бир айдан кейин қандай ай келетуғынын, күнниң нурынан, айдан туўылыўы, жулдызлардың қубылыўларынан тәбиятта қандай өзгерислер болып отыратуғынын, малға, еккен егинге, туўылған балаға қандай өзгерис әкелетуғын билген.

Дүньяда хәр қандай халықтың өзине тән болған дүнья таныў, тәбияттағы өзгерислерди болжаў усыллары болған: хәтте әйемги дәўирден баслап өз академиясына ийе болған Хорезмде тәбият сырларын - болжаў, географиялық хәм астрономиялық түсиниклерге ийе болыў оғада алдыға кеткен. Қарақалпақстанда жасаўшы халықлар ерте дәўирлерден баслап-ақ күн, түн, ай хәм жыл хәрекетлерин үйренген. Куяш, Ай хәм жулдызлардың жәрдемінде ўақытты белгилеген. Жулдызлар жәрдемінде түнги жол бағдарларын анықлаған. Сутканы бес мезгилге, айды төрт хәптеге бөлип қараў усылы бурыннан-ақ Шығыс еллеринде бар хәдийсе. Бирақ, булардың атамалары парсы тилиндеги санақ сан «як» (бир) араб тилиндеги «шам»

(күн) тийкарында берилген болып якшамба (екшемби) түрінде берилип соңынан түркий тилиндеги халықларға да араласқан. Парсы тили тийкарында руз (күн) мах (ай), сал (жыл) атамалары да кирип келген. Сол атамалар тийкарында «Рузнама» (күнделикли ўақыялар яки болмаса газета), махнама (бир ай ишиндеги ҳәдийселер яки болмаса журнал), «салнама» (жылнама) ҳәм тағы басқалар.

Булардан тысқары күн, ай ҳәм жыл өзгешеликлерин белгилеўши айырым календарлар пайда болған. Бул календарлардың тийкары шығысы, араб, ҳинд, қытай, иран ҳәм япония еллеринде пайда болыўына қарамастан дерлик Азияның барлық жерлерине тарқалған. Булар «Шығыс календары» - деп аталып, бизиң ата-бабаларымыз негизинен тәбият өзгешеликлерин усы календар тийкарында үйренип барған.

Белгили илимпаз К.Мамбетов: - «Шығыс календары тарийх ҳәм география илимлери менен беккем байланыслы болыўына қарамастан Шығыс еллериниң илим ҳәм билиминиң белгили бир тараўы сыпатында тарийхий-филологиялық бағдарда да үйренилмекте» [1:54] - деп атап өтеди.

Шығыс календары бойынша жаңа жыл ҳамал яғный март айының 21-март күнинен басланып 19-апрель шекем даўам етеди. Себеби, бул күни жер бетиндеги барлық тиришилик ҳәрекетке келип, қурт-қумырысқалар оянып, өсимликлер бөртик ашып, Наурыз кирип келеди. Соның ушында бул күнди жаңа жыл - деп қабыл еткен мақул. Өйткени, жаңа жыл шығыс календарында биринши январдан емес, бәлки 21-март Наурыздың биринши күнинен басланған. Шығыс календары бойынша: ҳамал айы - 21-марттан 19-апрель аралығы, сәўир айы - 20-апрелден 20-май аралығы, жаўза айы - 21-майдан - 21 июнь аралығы, саратан айы - 22-июннан 22-июль аралығы, ҳәсет айы 23-июлден 23-август аралығы, сүмбиле айы 24-августтен 22-сентябрь аралығы, мийзан айы 23-сентябрь - 22-оқябрь аралығы, ақырап айы - 23-оқябрден 21-ноябрь аралығы, қаўыс айы - 22-ноябрден 21-декабрь аралығы, жедди айы 22-декабрден 19-январь аралығы, дәлиў айы 20-январдан 18-февраль аралығы, Ҳут айы 19-февралдан 20-март аралығы деп белгиленген.

Әйемги қарақалпақлар тәбият пенен бирге жасап, оның менен тиллесип отырған халық. Дийханшылық, аңшылық, балықшылық, шарўашылық, өнерменшилик бизиң ата-бабаларымыздың кәсиби болған. Бул кәсиплердиң барлығы тәбият пенен тығыз байланыслы. Олар тәбияттың күнлик, ҳәптелик, айлық, мәўсимлик, жыллық өзгерислерин, ҳәр бир күннен соң қандай күн келетуғынын, ҳәр бир айдан кейин қандай ай келетуғынын, күнниң нурынан, айдан туўылыўы, жулдызлардың қубылыўларынан тәбиятта қандай өзгерислер болып отыратуғынын, малға, еккен егинге, туўылған балаға қандай өзгерис әкелетуғын билген. Оларда астрономиялық билим менен бирге гидрометеорологиялық билим, олар ортасындағы қатнастың математикалық есап бойынша белгили бир нызамға қурылғанлығын, жердиң географиялық жайласыўы менен бәрин алжаспай есаплаған бай тәжирийбе болған. Тәбияттың, жердиң, ўақыттың бир-бирине қатнасын математикалық жақтан есаплап шыққан, он еки айдың зодиак белгилерин турмыс тәжирийбелерине сүйенип отырып есаплап шыққан. Онысыз шарўа менен дийхан жасай алмас еди. Қарақалпақлар барлық түркий халықлар сыяқлы жылды өзлери жасаған орын-мәкан, өзин қоршаған тәбият

пенен бирге белгилеген. Жылды он еки айға бөлген, он еки ай бир жыл, он еки жыл бир мүше деп қараған. Бир жылдағы он еки айға қарақалпақлар өзлеринше ат қойған.

Қарақалпақларда жылды тиришиликтің басланыуынан хәм бәхәрдеги күннің теңдесиуинен яғының жаңа күн, жаңа жыл басы деп 21-марттан баслаған. Наўрызды бир жылдағы тиришилик тамамланып, екінши жылдың тиришилигиниң басланыуы деп белгилеген. «Наў» - жаңа, «рыз» - жаңа ырыс деген сөзден алынған, яғный жаңа тиришилик, жаңа өмир деген мәнилерге туўра келеди. «Наўрыз байрамы – бул ата-бабаларымыздың турмыс тәжирийбелерине байланыслы келип шыққан» [2:7] деп атап өтеди. Наўрызды қарақалпақлар айрықша күткен, үлкен байрам етип белгилеген. Мал сойылған, далада қазанлар асылып, аўқаттың неше түри писирилген. Наўрыздың өз тамағы жети түрли дән салынып «Наўрызлық гөже» писирилген. Ол гөже барлық үйлерге тарқатылған Наўрызлық гөжеге сары май, қойдың қуйрық майы, қаўын қақ салынған. Оннан басқа Наўрызда сүмелек писирилген. Сүмелекти ҳаяллар түни менен писирип, таңның алдында қазанның бетин жаўып қойған. Бундағы дәстүр Дийхан баба келип бес бармағы менен сүмелектің бетине қолының изин таслап кетеди деп ойлаған. Ҳаяллар аз ғана дем алып болған соң қазанның бетин ашқанда, айтқаннындай бес бармақтың изи турған деп айтылады. Бул күни хәмме далаға шығып, ойын-заўыққа қатнасуғын болған. Наўрызға жүйрик аты бар атын сейислеген, қошқары бар қошқарын, қусы бар қусын таярлаған. Халықтың барлық өнери бойынша жарыс болған. Жарыста озғанларға байрақ берилген. Наўрызда жыраў-бақсылар айттырылған, дәрўазшы дәрўазын қурған, қәлпелер қусын салған. Далаға алты бақан аткөншеклер қурылған, мал сойылған, хәммеге тамақ тартылған. Бул күни ҳаял-қызлар таза кийим кийип, шашларын жуўып айрықша таярланған Адамлар бир-бириниң үйине барып, дуз-дәмек тартқан. Хәмме үй дәстурхан жайып, барын дәстурханға салып қонақларды күтеди. Хәр бир адам ең кеминде жети үйден дуз татыуы керек. Бул күни барлық өкпе, шешилмеген жәнжеллер шешилип, хәмме жаңа өмирге жаңа энергия менен кириуи керек деп түсинген. Наўрыз улыўма халық байрамы болып өткизилген. Ат жарысы, ылақ (көкпар) ойыны, қошқар дүгистириў, қораз урыстырыў, гүрес, алтын қабақ атыў, жыраў-бақсы айтырыў, қыз-жигитлер айтысы хәм балалар ойындары өткерилген.

References:

1. Мамбетов К. Шығыс әдебияты тарийхы. – Нөкис, Билим, 1993. Б.54.
2. Есбергенов Х., Есбергенова Т.Х., Сейтмуратова Г. Наўрыз халқымыздың миллий байрамы. – Нөкис: Билим, 1998. Б.7